

مخالفات الحج والعمرة والزيارة
(الجمعية)

การกระทำที่ผิดในการประกอบพิธี
ฮัจญ์ อุมเราะห์ และการเยียมเยือน
(สถานที่ต่าง ๆ)

การกระทำที่ผิดในการประกอบพิธีฮัจญ์ อุมเราะห์ และการเยี่ยมเยือน (สถานที่ต่าง ๆ)

คณะกรรมการวิชาการโดยสถาบันบริการเนื้อหาอิสลาม
ด้วยภาษาต่างๆ

ข้อผิดพลาดและการกระทำที่ผิดที่เกี่ยวข้องกับการ ทำอุมเราะห์

ประการแรก:

การกระทำที่ผิดและข้อผิดพลาดของผู้คนในการครอง
อิห์รอม

1- ละทิ้งการอิห์ลาล (คือ การเปล่งเสียงขณะกล่าว
"ลับบัยกะฮัจญ์น หรือ อุมเราะตั้น)
โดยไม่เปล่งเสียงออกมาขณะที่เขาต้องการเข้าสู่การอิห์รอม
และซุนนะฮ์: ให้เปล่งเสียงในขณะนั้น

2- บางคนคิดว่าการอิห์รอมนั้น คือ การสวมชุดอิห์รอม
(การสวมอิซาร์ -ผ้าปิดส่วนล่าง และสวมริดาฮ์ -
ผ้าปิดส่วนบน)

แต่โดยแท้จริงแล้ว การอิห์รอมนั้นคือการตั้งใจเจตนา
(เนียฮ์) ที่จะเข้าพิธีกรรม (ฮัจญ์หรืออุมเราะห์)
และสัญลักษณ์ของมันคือ: การกล่าวตัลปียะฮ์
ดังนั้นผู้ใดที่กล่าวตัลปียะฮ์ด้วยเจตนาทำฮัจญ์หรืออุมเราะห์
ถือว่า เขาได้เข้าสู่การอิห์รอมแล้ว

3- บางคนคิดว่าจำเป็นต้องอาบน้ำเพื่อเข้าสู่การอิห์รอม
แต่แท้จริงแล้วมันเป็นซุนนะฮ์
และไม่มีความผิดอะไรกับผู้ที่ไม่ล้างมัน

4-

บางคนคิดว่าการละหมาดสองร็อกอะห์เป็นสิ่งจำเป็นเมื่อเข้าสู่การอิห์รอม หรือคิดว่ามันเป็นสุนนะฮ์เฉพาะที่จำเป็นต้องทำ ดังนั้นพวกเขาจึงต้องละหมาดไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม

ทัศนะที่ถูกต้องคือ อนุญาตให้ละหมาดก่อนเข้าอิห์รอมได้ แต่ไม่มีการละหมาดที่เป็นการเฉพาะสำหรับอิห์รอม ดังนั้นหากเขาละหมาดฟิรฎูหรือละหมาดสุนนะฮ์ใดก็ตาม ก็อนุญาตให้เขาเข้าอิห์รอมหลังจากนั้นได้เลย

5- บางคนคิดว่าจำเป็นต้องหยุดที่มีกอต และลงไปที่มีสยิด มันไม่จำเป็นที่ต้องทำเช่นนั้น ใครก็ตามที่สวมใส่ผ้าอิห์รอมและได้ผ่านเข้ามาในเขตมีกอต และกล่าวตัลบียะฮ์ในบริเวณนั้น หรือมีกอตอยู่ตรงหน้าเขาขณะที่เขาอยู่ในรอก นั้นก็เพียงพอแล้วสำหรับเขา เช่นเดียวกับคนที่อยู่บนเครื่องบินให้ทำการกล่าวตัลบียะฮ์ในเขตของมัน หรือก่อนเข้าเขตมีกอตเล็กน้อย เพื่อไม่ให้เลยมีกอต

6- คิดว่าต้องทาน้ำหอมที่เสื้อผ้าอิห์รอม

ที่ถูกต้องคือ แค่ทาน้ำหอมบนร่างกายก็พอแล้ว

7- บางคนคิดว่าเป็นจะต้องสระผม ตัดเล็บ และโกนขนรักแร้เมื่อเข้าสู่การอิห์รอม หรือพวกเขาคิดว่านี่คือสุนนะฮ์สำหรับการเข้าสู่การอิห์รอม แต่แท้ที่จริงแล้ว

มันเป็นสุนนะฮ์ทั่วไปเมื่อจำเป็นต้องกำจัดมัน

8- เข้าสู่การอิห์รอมก่อนถึงมีกอต

เป็นการสวนทางกับชุมชนะฮ์

แต่สำหรับผู้ที่ยูบนเครื่องบินมีสิทธิที่จะตั้งเจตนาก่อนเล็กน้อยเพื่อที่เขาจะได้ไม่พลาดตำแหน่งการวางแนวเนื่องจากความเร็วของเครื่องบิน

ในทำนองเดียวกันหากเขากลัวว่าเขาจะหลับและพลาดการวางแนวเขาก็มีสิทธิที่จะตั้งเจตนาอิห์รอมก่อนเล็กน้อยตามความต้องการของเขา

9- ผู้แสวงบุญผ่านมิกอตไปโดยไม่ได้ทำการอิห์รอมไม่ว่าจะด้วยความไม่รู้ ความประมาทเลินเล่อหรือเพราะเขายูบนเครื่องบิน

สิ่งที่วาญิบสำหรับเขา คือ
หากเขาผ่านมิกอตโดยตั้งเจตนา (เนียะฮ์)
จะทำอุมเราะห์หรือฮัจญ์ และไม่ได้ทำการอิห์รอมจากมิกอตก็ให้กลับไปที่มีกอต และทำการอิห์รอมจากที่นั่น
และในทำนองเดียวกัน

ใครก็ตามที่หลงจอดที่สนามบินเจดดะห์และไม่ได้ตั้งเจตนาอิห์รอมบนเครื่องบินไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม

เขาจำเป็นต้องไปที่มีกอตเพื่อเข้าทำการอิห์รอมจากที่นั่น

และผู้ที่ได้รับการยกเว้นคือ:

ผู้ที่ไม่ได้ผ่านมิกอตและไม่ได้อยู่ติดกับมิกอต

ดังนั้นให้เขาทำการอิห์รอมจากเจดดะห์ เช่น

ชาวซูดานเมื่อพวกเขาเดินทางมาด้วยเครื่องบินหรือเรือ

เว้นแต่พวกเขาจะรู้ว่าพวกเขาอยู่ในแนวเดียวกันกับมิกอตยะ

ลัมลัม หรือมิกอตอัลญุฟะฮ์ ตามถนนที่พวกเขาจะมา

10- ความเข้าใจที่ผิดเกี่ยวกับสิ่งที่เย็บ
คือทุกอย่างที่มีการเย็บ ดังนั้นพวกเขาจึงไม่ใส่เข็มขัด
หรือรองเท้าที่มีการเย็บ

ความเข้าใจนี้ไม่เป็นที่ถูกต้อง: เพราะสิ่งที่เย็บที่ห้ามนั้น
คือสิ่งที่เย็บหรือตัดเย็บให้พอดีกับรูปร่าง เช่น
เสื้อผ้าและกางเกงขายาว
เมื่อเขาแต่งตัวตามแบบปกติของเขา

11- ผู้หญิงสวมถุงมือ บุรเกะ นิกอบ หรือผ้าคลุมเต็มตัว
สิ่งที่วาญิบสำหรับพวกนาง -
หากอยู่ต่อหน้าชายแปลกหน้า-
นางต้องปิดบังหน้าและมือของนาง
โดยไม่สวมนิกอบและถุงมือ เพราะท่านนบี คือลลลอฮ์อภัยฮิ
วะสลัม ห้ามไม่ให้พวกนางสวมขณะทำการอิห์รอหม

12-
บางคนคิดว่าสำหรับผู้หญิงต้องมีชุดเฉพาะในการการอิห์รอหม
จะเป็นสีดำ สีเขียว หรือสีขาว
สิ่งนี้ไม่เป็นที่ถูกต้อง เพราะผู้หญิงที่ทำการอิห์รอหมนัร
สามารถสวมใส่เสื้อผ้าอะไรก็ได้ที่เธอต้องการโดยไม่มีการตกแต่งเพื่อความสวยงาม

13-
บางคนคิดว่าไม่อนุญาตให้เปลี่ยนหรือถอดชุดอิห์รอหม
ความเห็นที่ถูกต้องคือ
บุคคลในอิห์รอหมมีสิทธิที่จะเปลี่ยนหรือซักแล้วสวมอีกครั้งได้
14- คิดว่าต้องเอาผ้าสวนบน (ริดอาอ์)
คลุมตรงกลางไว้ได้รักรั้วขาว

และปลายทั้งสองข้างขาดไหลซ้าย

ตั้งแต่เริ่มครองอิหฺรอมจนสิ้นสุด

สิ่งที่ถูกต้องคือ การเอาผ้าส่วนบน (ริตาอ์)

คลุมตรงกลางไว้ใต้รักแร้ขวา

และปลายทั้งสองข้างขาดไหลซ้ายนั้น

แท้จริงแล้วถูกกำหนดไว้สำหรับช่วงญะวาฟอุมเราะห์

หรือญะวาฟกุดม เท่านั้น

15- ปฏิเสธการอิหฺรอมและทำการตะห์ลุล

(ออกจากอิหฺรอม) โดยไม่มีเหตุผลที่ศาสนานุญาต

สิ่งที่วาญิบสำหรับผู้ทำการอิหฺรอม

คือเขาจะต้องอยู่ในอิหฺรอมจนกว่าเขาจะเสร็จสิ้นพิธีกรรมของ
งเขา

เว้นแต่จะมีเหตุผลที่ศาสนานุญาตให้ทำการตะห์ลุลได้

นั้นคือการตกในสภาพที่ทำการอิหฺรอมต่อไม่ได้

ซึ่งในกรณีนี้เป็นที่อนุญาตสำหรับเขาทำการตะห์ลุลได้

หากเขาได้กำหนดเงื่อนไขขณะที่เขาเข้าสู่การอิหฺรอม

และการตะห์ลุลนั้นไม่เป็นการผิดอะไรสำหรับเขา

และหากเขาไม่ได้กำหนดเงื่อนไข

ก็จำเป็นสำหรับเขาต้องเชือดค่าไถ่ หรือโกนผมของเขา

หรือตัดผมของเขา จากนั้นก็ทำการตะห์ลุล

ประการที่สอง: ความผิดและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในการญะวาฟ

1- ยึดบทดุอาอ์เป็นการเฉพาะเมื่อเข้ามัสยิด หรือ
เมื่อได้เห็นกะอฺบะฮ์

ที่เป็นชุนนะฮ์นั้นคือ
เพียงพอกับบทอาวหฺที่มีรายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์
อลัยฮิ วะสัลลัม

2- การเปล่งเสียงถ้อยคำเจตนา (เนียต) ก่อนเริ่มเฆาะวาฟ
การตั้งเจตนาเกิดขึ้นจากหัวใจ (เนียต)
ดังนั้นไม่อนุญาตให้เปล่งเสียงออกมา

3- เริ่มทำการเฆาะวาฟก่อนถึงหินดำ เพื่อกันพลาด
การทำในลักษณะนี้ถือว่าการสุตโตง
และการเลยเถิดในเรื่องศาสนา

4- เริ่มต้นเฆาะวาฟหลังจากเลยผ่านหินดำแล้ว
และเริ่มจากตรงนั้นเป็นการนับรอบ

การทำในลักษณะนี้ถือเป็นสิ่งที่ผิด ดังนั้น
หากเขาทำแบบนั้น

ถือว่ารอบนั้นเป็นรอบที่ไม่ถูกต้องสำหรับเขา

5- การยกสองมือทั้งสองเมื่ออยู่ในแนวเดียวกับหินดำ
เช่นตั้งการยกในการละหมาด หรือยกมือทั้งสอง 3 ครั้ง

ตามชุนนะฮ์นั้นให้ทำสัญลักษณ์ด้วยมือขวาของเขาเพียงคร้
งเดียวเท่านั้น

6- การยืนนานขณะอยู่ในแนวเดียวกับหินดำ
ตามชุนนะฮ์แล้วจะไม่มีที่ยืนนาน

7-

การเบียดกันอย่างรุนแรงเพื่อเข้าไปให้ถึงหินดำเพื่อจูบมัน

ตามชุนนะฮ์แล้วไม่อนุญาตให้เกิดการเบียดกัน
หากเขาสามารถเข้าถึงได้โดยไม่ต้องเบียด เขาก็จะทำ
และหากไม่สามารถทำได้ก็ให้ใช้มือขวาแบไปยังหินดำก็พอ

8-

การถอยกลับไปยังหินดำ

หากผ่านหินดำโดยไม่ได้กล่าวตักบิร

เพื่อต้องการใช้มือทำสัญลักษณ์หรือกล่าวตักบิร หรือ
กล่าวตักบิร หลังจากผ่านไปแล้ว

ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งที่ผิด

เพราะมันคือซุนนะฮ์ที่เลยผ่านจากสถานที่ของมันไปแล้ว
และไม่ส่งเสริมให้ถอยกลับไปทำใหม่ และไม่เป็นที่ตำหนิใด ๆ
สำหรับผู้ที่ไม่กล่าวตักบิร หรือไม่กล่าวมันโดยเจตนา

9-

การกำหนดแต่ละรอบของญะวาฟด้วยบทดุอาอ์ที่เฉพาะ

ไม่มีหลักฐานรองรับสำหรับการกระทำในลักษณะนี้
และที่เป็นซุนนะฮ์สำหรับผู้ทำการญะวาฟคือพยายามขอดุ
อาอ์ในสิ่งที่เขาชอบในสิ่งที่ดีในโลกนี้และปรโลก
และให้เขาได้ทำการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ตะอาลา
ด้วยบทรำลึกที่ศาสนานุญาตไว้ เช่น การตัสบีห์
(สุบหานัลลอฮ์) การตะหมีด (อัลหัมดุลิลลาฮ์) การตะฮ์ลีล
(ลาอิลาฮา อิลลัลลอฮ์) และการตักบิร (อัลลอฮุ อักบัร)
หรืออ่านอัลกรุอาน

10- วังซำๆ เหยะๆ ในทุกรอบของการญะวาฟ

ตามซุนนะฮ์ให้วังซำๆ เหยะๆ

ในสามรอบแรกของการญะวาฟเท่านั้น

11-

ไม่ยึดกะอ์บะฮ์ไว้ทางซ้ายของเขาระหว่างการญะวาฟโดยไม่
มีเหตุจำเป็น

ตามขุนนะฮ์ควรวีตให้กะอะบะฮ์อยู่ทางด้านซ้ายของเขา
ดังนั้นเขาไม่ควรมั่งกายจนเกิดการละเมิดสิ่งนี้
หากเขาจำเป็นเนื่องจากความแออัดเบียดเสียดและอื่นๆ
เช่นนั้นก็ไม่มื่ออะไรผิดสำหรับเขา

12- การจูบมุมอัลยะมานีย์
หรือแบมือให้สัญลักษณ์ไปที่มัน เมื่อไม่สามารถจูบได้

ตามขุนนะฮ์ให้จูบด้วยมือเท่านั้น โดยไม่ต้องจูบ
หากเขาทำไม่ได้ เขาก็ไม่ต้องแบมือให้สัญลักษณ์ไปที่มัน

13- สัมผัสและจูบทุกมุมของกะอะบะฮ์ หรือผนังของมัน
แล้วจูบมัน

สิ่งนี้เป็นการสวนทางกับขุนนะฮ์
เนื่องจากที่เป็นขุนนะฮ์นั้นได้กำหนดให้จูบหินดำและสัมผัสมุ
มอัลยะมานีย์เท่านั้น

14-
คิดว่าการสัมผัสมุอัลยะมานีย์และหินดำนั้นมีไว้เพื่อแสวงหา
ความเป็นสิริมงคล ไม่ใช่เพื่อการอิบาดะฮ์

ทั้งหมดนี้เป็นความอริชาและการหลงผิด
เพราะประโยชน์และโทษอยู่ในพระหัตถ์ของอัลลอฮ์เพียงผู้เด
ียว มีรายงานจากอุมร์ เราะฎียัลลอฮุอันฮ
เขามาที่หินดำแล้วจูบมัน แล้วกล่าวว่า:
"แท้จริงฉันรู้ว่าเจ้าเป็นหินที่ไม่เป็นอันตรายหรือเป็นประโยชน์
ใดๆ และหากไม่ใช่เพราะฉันเห็นท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์ อัลยฮ
วะสลัลม จูบเจ้า ฉันก็ไม่จูบเจ้า"

15-

การใช้เสียงดังขณะขอต่ออาว์จนทำให้เกิดความสับสนและรบกวนสมาธิของคนอื่น

ขุนนะฮ์คือการที่เขารำลึกถึงพระเจ้าของเขาและวิงวอนขอต่อพระองค์ระหว่างตัวเขากับพระองค์
เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนคนอื่น

16-

ยุ่งกับการถ่ายภาพหรือพูดคุยที่ไม่มีสาระขณะทำการแกะวาวฟ

สิ่งที่กำหนดไว้สำหรับผู้แกะวาวฟ
คือการรำลึกถึงพระเจ้าของเขาด้วยความถ่อมตัว ยอมจำนน
และด้วยหัวใจ

17- สิ้นสุดการแกะวาวฟโดยยังไม่ถึงหินดำ

วาวญิบ

(จำเป็น)

ที่เขาจะต้องผ่านรอบที่เจ็ดด้วยความแน่ใจ
หรือมั่นใจว่าเขามาถึงจุดแนวเดียวกับหินดำแล้ว

18-

มีความเชื่อว่า

การละหมาดสองร็อกอะฮ์หลังแกะวาวฟนั้น
จะต้องละหมาดหลังมะกะอมทันที หรือบริเวณที่ใกล้กับมัน
จนทำให้เกิดความแออัดกันในสถานที่นั้น
และสร้างความไม่พอใจแก่ผู้ที่ทำการแกะวาวฟในช่วงเวลาที่ค
นแนน และขัดขวางการแกะวาวฟของพวกเข

ความคิดนี้เป็นความคิดที่ผิด
เนื่องจากสองร็อกอะฮ์หลังแกะวาวฟนั้น
สามารถละหมาดได้ในทุกสถานที่ของมัสยิด

และผู้ละหมาดสามารถจัดมะกอมนั้นระหว่างเขากับกะอ์บะฮ์ -
แม้ว่าจะอยู่ห่างจากที่นั้นก็ตาม -
และละหมาดในลานด้านล่างหรือโถงทางเดินของมัสยิด
และเขาจะปลอดภัยจากอันตราย
และการละหมาดของเขาก็จะได้เสร็จสิ้นด้วยความสำรวมและ
สงบ

19-

การยืดยาวในละหมาดสองร็อกอะฮ์หลังญะอะวาฟและการวิ่ง
อนหลังจากนั้น

โดยที่ซุนนะฮ์ให้ละหมาดสั้นๆ
และไม่มีการดออาอันใดหลังจากนั้น
เนื่องจากไม่มีรายงานจากท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ
วะสัลลัม

20- ละหมาดสองร็อกอะฮ์หลังญะอะวาฟโดยเปิดหัวไหล่

โดยที่ซุนนะฮ์ให้เขาดึงริดาอ์ของเขากลับ (ปิด)
ไหล่ของเขาทันทีหลังจากเสร็จสิ้นการญะอะวาฟ

ประการที่สาม:

การกระทำที่ผิดและข้อผิดพลาดของผู้คนในการสะ
อ

1- การเอาผ้าส่วนบน (ริดาอ์)
คลุมตรงกลางไว้ใต้รักแร้ขวา

และปลายทั้งสองข้างพาดไหล่ซ้าย ตลอดช่วงสะอ

ดังที่เราได้กล่าวกันไว้ก่อนแล้วว่า การเอาผ้าส่วนบน
(ริดาอ์) คลุมตรงกลางไว้ใต้รักแร้ขวา

และปลายทั้งสองข้างขาดไหลช่วยนั้น

ทำได้เฉพาะช่วงเฉาะวาฟเท่านั้น

2- การเปล่งเสียงออกมาขณะเนียดก่อนเริ่มสะแอ

ดังที่เราได้กล่าวมาแล้วว่า ตำแหน่งของเนียดนั้นอยู่ที่ใจ
การเปล่งเสียงออกมานั้นไม่เป็นที่อนุญาต

3- เริ่มต้นการสะแอที่มรระฮ์

นี่เป็นการกระทำที่ผิด และใครก็ตามที่ทำอย่างนี้
จะไม่นับว่าเป็นเทียวยาที่หนึ่ง

4- บางคนคิดว่าเทียวยาหนึ่งคือการไปและการกลับ
ดังนั้นเขาจึงทำการสะแอสิบสี่เทียวยา

นี่เป็นความเข้าใจที่ผิด เนื่องจากการเริ่มจากอัศ-
เศาะฟาไปยังอัล-มรระฮ์นับเป็นหนึ่งเทียวยาแล้ว และจากอัล-
มรระฮ์ถึงอัศ-เศาะฟานับเป็นเทียวยาที่สอง และจุดเริ่มต้น
คือจากอัศ-เศาะฟา และจุดสิ้นสุดอยู่ที่อัล-มรระฮ์

6-

ป็นขึ้นไปบนยอดเขาอัศเศาะฟาโดยคิดว่ามันจำเป็นที่จะต้อง
กระทำเช่นนั้น

ไม่มีหลักฐานใดๆ ที่ว่าจำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น

7-

ยกมือและใช้มือทั้งสองเป็นสัญลักษณ์โดยท่าเหมือนกับการตัก
กบิรในการละหมาด

ที่ถูกต่อนั้น

คือเพียงหันหน้าไปทางกิบละฮ์และดุอาอ์ด้วยบทดุอาอ์ที่มาจาก
ท่านนบี คืออลลัลลอฮ์ อลัยฮิ วะสลัม

8-

การวิ่งของผู้หญิงขณะสะแอเหมือนกับผู้ชายในระหว่างสัญญาณให้วิ่งทั้งสอง

ที่เป็นข้อกำหนดทางศาสนาสำหรับผู้หญิงนั้นคือ
ให้เธอเดินปกติ ซึ่งเป็นมติเห็นพ้องต้องกันของนักวิชาการ
เพื่อรักษาเกียรติและป้องกันการถูกเปิดสัดส่วนของพวกเธอ

9-

กำหนดแต่ละเที่ยวของสะแอนั้นด้วยบทดุอาอ์ที่เป็นการเฉพา
และเจาะจง

การกระทำนี้ไม่มีหลักฐานรองรับ
แต่ให้เขาขอดุอาอ์อะไรก็ได้ที่เขาต้องการ
โดยไม่มีการเจาะจงใดๆ

10- การใช้เสียงดังขณะทำการสะแอ ดังจนรบกวนผู้อื่น
ตามซุนนะฮ์ คือให้ทำการรำลึกถึงอัลลอฮ์
และวิงวอนต่อพระองค์ระหว่างตัวเขากับพระองค์เท่านั้น
เพื่อไม่ให้เกิดการรบกวนผู้อื่น

11- รับแรงในการสะแอระหว่างเศาะฟาและมัรวะฮ์
ในทุกเที่ยวของการสะแอ

ตามซุนนะฮ์
คือให้รับแรงในระหว่างสัญญาณไฟเขียวทั้งสองเท่านั้น

12-

การละหมาดสองร็อกอะฮ์หลังจากเสร็จสิ้นจากการสะแอ
การกระทำนี้ ไม่มีหลักฐานรองรับ
ดังนั้นจึงไม่อนุญาตให้กระทำเช่นนี้

13- การสะแอด้วยความสมัครใจในช่วงที่ไม่ใช่พิธีกรรม

การสะอึกไม่ได้ถูกกำหนดให้กระทำโดยสมัครใจ

ประการที่สี่:

การกระทำที่ผิดและข้อผิดพลาดของผู้คนในการโกนหรือตัดผม

- 1- การละเลยในการโกนหรือตัดผมให้ทั่วศีรษะตามขนนะฮ์ คือการโกนหรือตัดผมให้ทั่วศีรษะ
- 2- การโกนหรือตัดผมในมัสยิดอัล-หะรอุมและทั้งผมในมัสยิด
สิ่งที่จำเป็นคือ ต้องแสดงความยิ่งใหญ่ให้แก่มัสยิดอัล-หะรอุม และให้ความสำคัญในความสะอาด
- 3- การเลื่อนการโกนหรือการตัดผมออกไปนานเกินจนทำให้สืมหือยู่อยู่จนสืมมัน
ศาสนากำหนดให้รีบดำเนินการทันทีหลังจากเสร็จสิ้นจากการแกะวอฟและสะอึก
- 4- ทำสิ่งที่ต้องห้ามขณะยังอยู่ในอิหฺรอหมาก่อนการโกนหรือตัดผม
เขาจะต้องไม่กระทำการสิ่งต้องห้ามใดๆ
เว้นแต่ว่าหลังจากโกนหรือตัดผมแล้ว

ข้อผิดพลาดและความผิดพลาด ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบพิธีฮัจญ์

ประการแรก: การกระทำที่ผิด

และข้อผิดพลาดของผู้คนในวันตรียะฮ์

1-

บางคนคิดว่ามีบัญญัติให้เข้าสู่อิหมรอมในวันตรียะฮ์จาก
มัสยิดอัล-หะรอม หรือจากใต้รางน้ำของกะบะฮ์

ตามซุนนะฮ์นั้น

คือให้เขาทำอิหมรอมจากสถานที่ที่เขาอยู่
ไม่ว่าจะเป็นมักกะฮ์หรือมินา

2- เลื่อนการครองอิหมรอมไปจนถึงหลังละหมาดซุฮรี

ตามซุนนะฮ์เขาต้องเข้าสู่อิหมรอมเพื่อทำฮัจญ์ก่อนละ
หมาดซุฮรี

3-

ละทิ้งการค้างคืนที่มินาโดยที่เขาสามารถที่จะค้างคืนที่นั่นได้

สิ่งที่เป็นซุนนะฮ์สำหรับผู้ประกอบพิธีฮัจญ์นั้น

ให้เขาทำการค้างคืนที่มินาตามเท่าที่เขาสามารถทำได้

ทั้งนี้เพราะท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลัม
ได้กระทำได้กล่าวไว้

ทำการละหมาดรวมที่มินา

สิ่งที่เป็นซุนนะฮ์ คือให้ทำการละหมาดที่มินา

ด้วยการละหมาดย่อโดยไม่มีการรวม

ตามแบบอย่างของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลัม

ประการที่สอง: การกระทำที่ผิด

และข้อผิดพลาดของผู้คนในวันอารอฟะห์

1-

การรูกุฟที่อารอฟะฮ์ในวันที่แปดเพื่อเป็นการเผื่อไว้ก่อน

การกระทำนี้ ถือเป็นการกระทำที่เกินขอบเขต และสุดโต่ง ซึ่งเป็นที่ต้องห้ามในศาสนา

2-

การออกไปอารอฟะฮ์ในวันที่แปดหรือคืนวันที่เก้าและพักค้างคืนที่นั่น

การกระทำนี้ขัดแย้งกับซุนนะฮ์ และในการกระทำนี้ เป็นการละทิ้งซุนนะฮ์การค้างคืนที่มีนา

3- รูกุฟนอกเขตอารอฟะฮ์

จำเป็นที่ผู้แสวงบุญจะต้องรูกุฟภายในเขตของอารอฟะฮ์เท่านั้น

4-

การคิดว่าจำเป็นต้องละหมาดพร้อมกับอิหม่ามในมัสยิดนะมีเราะห์ และเกิดการแออัดอย่างมากในการอยู่ในมัสยิด

การกระทำนี้เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น และไม่อนุญาตทำให้เกิดการแออัดด้วยเหตุนี้

5- หันหน้าไปสู่ทิศของกุเฆา (อิลาล) ขณะขอดุอาอ์

และซุนนะฮ์ให้ผินหน้าไปทางกิบละฮ์ขณะขอดุอาอ์

6-

การเชื่อว่าจำเป็นต้องปีนกุเฆาอิลาล หรือเชื่อว่าเป็นพิธีกรรมหนึ่งของการประกอบพิธีฮัจญ์ หรือเชื่อว่ามันมีความประเสริฐ

หรือมีความโดดเด่นเหนือกว่าที่ใด ๆ ของอารอฟะฮ์

โดยที่มันไม่มีหลักฐานใดๆ รองรับในความเชื่อนี้ แต่ที่ยิ่งกว่านั้น มันขัดกับแบบอย่างของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ วะสัลลัม

7- การตั้งชื่อภูเขา (อีลาล) ด้วยชื่อ ภูเขาเราะห์มะฮ์ (ภูเขาแห่งความเมตตา) หรือภูเขาแห่งการวิงวอน

สิ่งที่ถูกต้องคือ ชื่อของมันคือ (อีลาล) และไม่มีหลักฐานที่เรียกชื่อของภูเขานั้น

ด้วยภูเขาแห่งความเมตตา หรือภูเขาแห่งการวิงวอน

8- การเข้าไปในโดมที่อยู่บนภูเขาอาราฟะฮ์ และเรียกมันว่า โดมอาดัม และทำการละหมาดในนั้น และญะวาฟรอบๆ มัน เหมือนกับญะวาฟรอบกะฮ์บะฮ์

การกระทำทั้งหมดนี้เป็นการกระทำที่ถูกห้าม และอาจถึงขั้นเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

9-

ขอความเป็นสิริมงคลจากเสาที่สร้างขึ้นบนภูเขาอัลเราะห์มะฮ์ ที่อยู่เขตอาราฟะฮ์และเขียนชื่อไว้บนนั้น

ทั้งหมดนี้เป็นการกระทำที่เป็นบิฎอะฮ์ที่ถูกห้าม และอาจถึงขั้นเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

10-

การวางเงินไว้ในรอยแตกบนภูเขาอาราฟะฮ์หรือภูเขาอัลนูร หรือวางผม เล็บ หรือเสื้อผ้า

และเชื่อว่าการกระทำนี้จะทำให้เจ้าของสิ่งเหล่านั้นกลับมายัง สถานที่เหล่านั้นอีก

ทั้งหมดนี้เป็นการกระทำที่เป็นบิฎอะฮ์ที่ถูกห้าม และถึงขั้นเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

11- บางคนคิดว่าการรุกราน ที่ท่านนบี
ได้รุกรานไว้เป็นสิ่งที่วาญิบหรือต้องพยายามเพื่อการกระทำ
นั้น

และที่ถูกต้องนั้น มันไม่ใช่สิ่งที่วาญิบ
และไม่อนุญาตให้ทุ่มเทเพื่อกระทำเช่นนั้น

12- การไม่ให้ความสำคัญกับเวลา ละทิ้งการขอดุอาฮ์
และการซิกิร และยุ่งอยู่กับสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์

13-
การล่าช้าในการเริ่มขอดุอาฮ์จนใกล้ดวงอาทิตย์ตกหรือช่วง
สุดท้ายของวัน

14- พยายามยืนเพื่อขอดุอาฮ์
โดยคิดว่ามันเป็นสุนนะฮ์หรือคิดว่าความหมายของคำว่า
รุกรานที่อารอฟะฮ์นั้น คือการยืนเพื่อขอดุอาฮ์

และที่ถูกต้องนั้น คำว่ารุกรานที่อารอฟะฮ์ คือการอยู่ ณ
ทุ่งอารอฟะฮ์ในเวลานั้น ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพยืน นั่ง
ขี่พาหนะหรือเดินเท้า

15- ออกจากอารอฟะฮ์ก่อนดวงอาทิตย์ตกดิน
การกระทำนี้เป็นการกระทำที่หะรอม
เพราะมันขัดกับสุนนะฮ์ของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ
วะสัลลัม

16-
การออกจากอารอฟะฮ์อย่างล่าช้าหลังดวงอาทิตย์ตกดินโดย
ไม่มีเหตุผล

ตามสุนนะฮ์จะต้องรีบออกจากอารอฟะฮ์ไปทันทีหลังดวงอ
อาทิตย์ตกดิน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็น

17-

บางคนเชื่อว่าการรุกรานที่อารอฟะฮ์ในวันศุกร์เท่ากับการประกอบพิธีหัจญ์เจ็ดสิบครั้ง

ไม่มีหลักฐานยืนยันเกี่ยวกับเรื่องนี้

ประการที่สาม:

การกระทำที่ผิดและข้อผิดพลาดของผู้คนในการไปมุซตะลิมะฮ์และการพักค้างคืนที่นั่น

1- การรีบเร่งเวลาออกจากอารอฟะฮ์และทำให้เกิดความเดือนร้อนด้วยรถ

ขุนนะฮ์จะต้องออกด้วยความสงบ สุขุม และไม่สร้างอันตรายใดๆ

2-

บางคนคิดว่ามีศาสนามีบัญญัติให้ทำการชำระร่างกายเพื่อพักค้างคืนที่มุซตะลิมะฮ์

ไม่มีหลักฐานยืนยันถึงความชอบธรรมนั้น

3-

บางคนคิดว่าเป็นการดีที่ผู้โดยสารจะลงจากรถและเดินเท้าเข้าไปในมุซดาลิมะฮ์

ไม่มีหลักฐานยืนยันถึงความชอบธรรมนั้น

4- การลงพัก ณ สถานที่แห่งหนึ่งก่อนที่จะแน่ใจว่าอยู่ในเขตของมุซตะลิมะฮ์

5- การไม่สนใจที่จะละหมาดทันทีเมื่อถึงที่มุซดาลิมะฮ์และขุนนะฮ์ให้รับละหมาดทันทีเมื่อมาถึงมุซดาลิมะฮ์

6-

ยุ่งกับการเก็บก้อนกรวดและจริงจังกกับการเก็บมันจากมุขดาลิ
พะธั และคิดว่าศาสนาใช้ให้กระทำเช่นนั้น

โดยที่มันไม่มีหลักฐานยืนยันความชอบธรรมในเรื่องนี้

7-

เลื่อนเวลาละหมาดมักริบและอีซาออกไปจนกระทั่งเลยเวลาข
องมันไป นั่นคือเวลาเที่ยงคืน

ที่ว่าญิบต้องทำนั้น

คือต้องทำการละหมาดมักริบและอีซาก่อนเที่ยงคืน

แม้จะยังไม่ถึงมุขดาลิพะห์ก็ตาม

8-

ใช้เวลาของคืนมุขดาลิพะห์ด้วยการละหมาด
การทำอิบาเดธ์ หรือด้วยการทำสิ่งที่ไร้สาระและการละเล่น

สิ่งที่เป็นขุนนะฮ์

คือการนอนและพักผ่อน

เพื่อเป็นการตามแบบอย่างของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ
วะสัลลัม เพื่อเป็นการเอาแรงสำหรับการงานในวันอีด

9-

การออกจากมุขดาลิพะธ์ของผู้อ่อนแอและผู้ติดตามพวกเขา
ก่อนเที่ยงคืน

สิ่งที่ว่าญิบสำหรับพวกเขา

คือ

พวกเขาจะต้องไม่ออกไปจนกว่าจะหลังเที่ยงคืน

10-

การออกไปของผู้ที่ไม่อ่อนแอ
และไม่มีผู้อ่อนแอเดินทางไปกับเขาก่อนเวลาฟัจญริ

สิ่งที่ว่าญิบสำหรับพวกเขา

คือการอยู่ที่มุขดาลิพะห์จนถึงเวลาฟัจญริ

11- การล่าช้าออกจากมุขดาลิพะธ์จนดวงอาทิตย์ขึ้น

สิ่งที่เป็นขุนนะฮ์
คือออกจากมุขดาลิพะฮ์ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น

ประการที่สี่:

การกระทำที่ผิดและข้อผิดพลาดของผู้คนกับการกระทำในวันเชือด (วันฮีด)

1-

บางคนคิดว่าศาสนากำหนดให้มีการอาบน้ำก่อนเพื่อขวางเสอาหินได้

โดยที่ไม่มีหลักฐานยืนยันถึงการกระทำนั้น

2- การล้างก่อนกรวดที่ใช้ในการขวางเสอาหิน

ไม่มีหลักฐานยืนยันถึงการกระทำนั้น

3- การเชื่อว่าการขวางเสอาหินจะไม่ถูกต้อง

เว้นแต่เมื่อก่อนกรวดนั้นจะมาจากมุขดาลิพะฮ์เท่านั้น

ไม่มีหลักฐานยืนยันถึงความเชื่อดังกล่าว

ดังนั้นอนุญาตสำหรับเขาที่จะเก็บก่อนกรวดจากทุกที่

4- การขวางด้วยสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ก่อนกรวด

หรือขวางด้วยก่อนกรวดขนาดใหญ่

การกระทำนี้ขัดแย้งกับแบบอย่างของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์
อลัยฮิ วะสัลลัม

5- การมีอาการโกรธขณะขวางก้อนหิน

และการเชื่อว่าสิ่งที่ถูกขวางนั้นคือชัยฏอนมารร้าย

6-

การจับกลุ่มและรวมตัวกันเป็นกลุ่มเมื่อต้องการไปขวางเสอาหิน
และสร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น

ใครก็ตามที่ทำเช่นนั้นจะถือว่าไม่ได้ผลบุญ
และเขาจะต้องเชื่อมั่นอีกครั้งตามเวลาที่กำหนดในชะรีอะห์
นั่นคือในวันอีดจนถึงวันสุดท้ายของวันตัชริก

14- หลีกเลียงการเชือดเป็นการบริจากราคาของสัตว์แทน
ใครก็ตามที่ทำเช่นนั้น ถือว่าไม่ได้ผลใดๆ
และวาญิบที่เขาต้องทำการเชือดมัน

15- โกงหรือตัดผมให้สั้นบางส่วนของศีรษะ
ซุนนะฮ์ คือ โกงหรือตัดผมให้ทั่วศีรษะ

16- เพียงพอด้วยการแกะวาฟกุดุม
แทนการแกะวาฟอิฟแกะห้
หรือทำการแกะวาฟอิฟาแกะห้ก่อนการกุฟที่อารอฟะฮ์และ
มุซดาลิฟะห์

ผู้ใดกระทำสิ่งนั้น ถือว่าเขาจะไม่ได้ผลใดๆ
เนื่องจากการแกะวาฟอิฟาเดะห์นั้นเป็นรুকนหนึ่งของการทำ
ฮัจญ์

และการทำฮัจญ์จะไม่เป็นผลนอกจากต้องมีการแกะวาฟอิฟ
าแกะห้

และไม่อนุญาตทำการแกะวาฟอิฟาแกะห้ยกเว้นหลังจากกุ
ฟที่อารอฟะฮ์และมุซดาลิฟะห์แล้ว

ประการที่ห้า: การกระทำที่ผิด

และข้อผิดพลาดของผู้คนในการกระทำต่างๆ

ในวันทอญมีนา (วันตัชริก)

1-

ความมั่งงายในการมอบหมายให้ผู้อื่นทำการขว้างเสาหิน

โดยหลักแล้วผู้แสวงบุญทำฮัจญ์จะต้องขว้างเสาหินด้วยตัว
ตัวเอง เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นที่ศาสนาอนุญาตให้
ซึ่งอนุญาตสำหรับเขาทำการมอบหมายให้ผู้อื่นทำการแทนไ
ด้

2- การออกเดินทางของผู้ที่มอบหมายให้ผู้อื่นขว้างเสาหิน
ก่อนที่พิธีกรรมต่างๆ และวันของการทำฮัจญ์ยังไม่สิ้นสุดลง

นี่เป็นการกระทำที่ผิด และที่วาญิบสำหรับเขา
คือเขาต้องอยู่ที่มีนาหรือสถานที่ที่เขาอยู่จนกว่าพิธีกรรมฮัจ
ญ์จะเสร็จสิ้นลง จากนั้นจึงทำการแกะเอาฟอาลา
แล้วจึงออกเดินทาง

3- ขว้างก้อนหินในวันตัจริก ก่อนเที่ยง

ซุนนะฮ์คือ การเอาหินขว้างหลังเที่ยง

4- ไม่เรียงลำดับของเสาในการขว้าง

สิ่งที่วาญิบ คือการเรียงลำดับ โดยให้ขว้างเสาแรก
จากนั้นเสากลาง และจบที่เสาใหญ่ที่สุด นั่นคือ ญะมะรอต
อะเกาะบะฮ์ ดังนั้นผู้ใดที่กระทำที่กลับกันหรือสวนกัน
จำเป็นที่เขาต้องกลับไปขว้างใหม่ตามลำดับ
ให้เริ่มที่ญะมะเราะฮ์เล็ก

จากนั้นก็ให้ขว้างมาตามลำดับหลังจากนั้น

5- ยืนขอดุอาอ์หลังจากขว้างหินญะมะรอต อัล-
อะเกาะบะฮ์ เสร็จ

ซุนนะฮ์

คือให้ทำการดุอาอ์เฉพาะหลังจากขว้างหินญะมะรอตอันแรก
และญะมะรอตกลางเท่านั้น

ประการที่หก: การกระทำที่ผิด และความผิดต่างๆ ของพวกเขาในการเจรจาฟอรัล

1-

ทำการเจรจาฟอรัลก่อนการขว้างเสาหินในวันสุดท้าย
เพื่อจะได้เดินทางได้ทันทีหลังขว้างเสาหินแล้ว

นี่เป็นการกระทำที่ผิด และใครก็ตามที่กระทำเช่นนี้
แท้จริงเขาได้กระทำในสิ่งที่ไม่ตรงกับเวลาของมัน
ถือว่าไม่ถูกต้อง

และจำเป็นต้องกลับมาขว้างซ้ำอีกครั้งหลังจากขว้างหินไปแล้ว

2-

มอบหมายให้คนอื่นขว้างเสาหินแทน
และทำการเจรจาฟอรัลก่อนที่ผู้แทนนั้นจะทำการขว้างเสาหิน
สิ่งที่ถูกต้องคือ

เขาต้องรองจนกว่าผู้แทนจะทำการขว้างเสาหิน
แล้วจึงทำการเจรจาฟอรัล

3-

เจตนาไม่หันหลังไปทางกะอ์บะฮ์ ดังนั้นจึงถอยกลับ
เพื่อแสดงความเคารพต่อกะอ์บะฮ์

ไม่มีหลักฐานยืนยันความชอบธรรมในเรื่องนี้
และแนวทางที่ดีที่สุดคือแนวทางของท่านนบี ศ็อลลัลลอฮ์
อลัยฮิ วะสัลลัม

4-

ยืนขอดุอาอ์เมื่อออกจากมัสยิดหะรอหม
ไม่มีหลักฐานยืนยันถึงความชอบธรรมในเรื่องนี้

5-

การอยู่ในมักกะฮ์เป็นเวลานานหลังจากทำการเจรจาฟอรัล
เสร็จแล้ว โดยไม่มีเหตุผลทางหลักบทบัญญัติที่ถูกต้อง

สิ่งที่ต้องทำคือ

ต้องรีบออกจากเมืองมัทกะห์หลังการเฝ้าฯ ฟออาลา
และไม่ถือว่าเป็นที่ต้งห้ามในการร่อเฟื้อนหรือซื้อของสำหรั
การเดินทาง

แต่ถ้าอยู่นานโดยไม่มีเหตุผลที่จำเป็
วาญึบสำหรัเขาต้งเฝ้าฯ ฟออาลาอีกครั้

ความผิดต่างๆ

และการกระทำที่ผิดที่เกี่ยวข้งกับการเยียมชมมัส

ยิดนบี ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ ะสลลัม

1-

การลูปสัมผัสผืนงและลูกกรงเหล็กขณะเยียมหลุมศพของท่าน
นศาสนทูต ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ ะสลลัม
และผูกด้ายและสิ่งอื่นๆ กับหน้าต้งเพื่อขอความเป็นสิริมงคล
ความบารอกะฮ์ (ความจำเริญ ความเป็นสิริมงคล)
อยู่ทีสิ่งทีอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ศ็อลลัลลอฮ์
อลัยฮิ ะสลลัม ได้บัญญัติไว้ ไม่ใช่ในอตุริ

2- ไปทีถ้าในภูเขอาฮุด หรือ ถ้าฮิร่อ และถ้าซุรในมัทกะฮ์
และผูกเศษผ้าไว้ทีนั้น
และทำการขอดอฮ์ด้วยบททีอัลลอฮ์ไม่ทรงอนุญาต
และทำให้เกิดความยากลำบากในการกระทำนั้น

ทั้งหมตนี้เป็นถือเป็นบิตอะฮ์
ซึ่งไม่มีทีมาในทางศาสนาอันบริสุทธิ

3-

การเยียมชมสถานที่ต้งๆ

ทีพวกเขาอ้างว่าเป็นร่อรอยทางประวัติศาสตรข์ของท่านศา
นทูต ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ ะสลลัม เช่น โพรงอูฐ ปอน้ำแหวน

หรือปอน้ำอุษมาน

และเอาดินจากสถานที่เหล่านี้เพื่อแสวงหาความเป็นสิริมงคล

การขอต่ออาว์จากผู้ตายขณะเยี่ยมสุสานอัล-บะเกียฮ์

และสุสานของผู้ตายชะฮีดในสงครามอุซุด

และโยนเหรียญเงินในที่นั้นเพื่อขอการเข้าใกล้พวกเขา

และขอความเป็นสิริมงคลต่อพวกเขา

นี่เป็นการกระทำที่ผิดอย่างร้ายแรง

ยิ่งกว่านั้นมันเป็นการตั้งภาคีใหญ่

ดังที่บรรดานักวิชาการได้กล่าวไว้

และมีระบุไว้ในคัมภีร์ของอัลลอฮ์และสุนนะฮ์ของท่านนบี

ศ็อลลัลลอฮ์

อลัยฮิ

วะสลัลัม

เพราะการอืบาตะฮ์นั้นมีไว้สำหรับอัลลอฮ์เท่านั้น

ไม่อนุญาตให้อุทิศอืบาตะฮ์ใดๆ ให้แก่ผู้อื่น เช่น การวิงวอน

การเชือด การสาบาน และอื่นๆ ดังคำตรัสของพระองค์ที่ว่า:

{وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...}

(และพวกเขาไม่ได้รับบัญชาเว้นแต่ให้เคารพสักการะอัลลอฮ์
ด้วยความบริสุทธิ์ใจในศาสนาต่อพระองค์) (อัล-บัยยนะฮ์ : 5)

และขออัลลอฮ์ทรงประทานพรและความสันติจงมีแด่นบีข
องเรา มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม

สารบัญ

การกระทำที่ผิดในการประกอบพิธีฮัจญ์ อุมเราะห์ และการเยี่ยมเยือน (สถานที่ต่าง ๆ).....	2
ข้อผิดพลาดและการกระทำที่ผิดที่เกี่ยวข้องกับการทำอุมเราะห์.....	2
ประการแรก:	
การกระทำที่ผิดและข้อผิดพลาดของผู้คนในการครองอิหฺรอม	2
ประการที่สอง: ความผิดและข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในการแกะวาฟ	6
ประการที่สาม: การกระทำที่ผิดและข้อผิดพลาดของผู้คนในการสะอ. 11	
ประการที่สี่:	
การกระทำที่ผิดและข้อผิดพลาดของผู้คนในการโกนหรือตัดผม	14
ข้อผิดพลาดและความผิดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบพิธีฮัจญ์	15
ประการแรก: การกระทำที่ผิด และข้อผิดพลาดของผู้คนในวันตฺรียะฮ์ 15	
ประการที่สอง: การกระทำที่ผิด และข้อผิดพลาดของผู้คนในวันอารอฟะห์	16
ประการที่สาม:	
การกระทำที่ผิดและข้อผิดพลาดของผู้คนในการไปมุขตะลิฟะฮ์และการพักค้างคืนที่นั่น	19
ประการที่สี่:	
การกระทำที่ผิดและข้อผิดพลาดของผู้คนกับการกระทำในวันเชือด (วันอีดี)	21
ประการที่ห้า:	การกระทำที่ผิด
และข้อผิดพลาดของผู้คนในการกระทำต่างๆ ในวันที่อยู่มีนา (วันตฺซริก)	23
ประการที่หก:	การกระทำที่ผิด และความผิดต่างๆ
ของพวกเขาในการแกะวาฟอฺลา	25
ความผิดต่างๆ และการกระทำที่ผิดที่เกี่ยวข้องกับการเยี่ยมชมมัสยิดนบี ศ็อลลัลลอฮ์ อลัยฮิ วะสลัลม	26

